

Braziliaanse droomtrip te paard

Copacabana is het beroemdste strand van Brazilië, maar wist je dat de stranden in het zuiden van het land perfect voor ruiters zijn? Lang, breed en bovenal onontdekt. Op deze parelwitte stranden kun je uren paardrijden zonder iemand tegen te komen. Evelyne Lammerding verkent de omgeving op de rug van een vriendelijke Lusitano. Geniet met haar mee!

ADVERTORIAL

TRAIL
FINDERS
RUITERVAKANTIES

www.horsequoliday.com

Wij bevinden ons bij de gigantische lagune Lagoa dos Patos. Die wordt door acht kilometer zand gescheiden van de Atlantische Oceaan. 's Morgens zie je boven de oceaan de zon opkomen. In de avond zie je hem bij de lagune – van maar liefst 200 kilometer lang en 70 kilometer breed – weer ondergaan. Tussen de lagune en de oceaan bevindt zich het Lagoa do Peixe, het meer van de vissen.

REÛNIE

Dit waterrijke gebied is de thuishaven van Ricardo Brun Marante (66) en zijn geliefde Lusitano's. "De Lusitano is een koningspaard dat alles voor je doet. Een geweldige compagnon" zegt de hartelijke Braziliaan. Zeventig Lusitano's lopen er inmiddels rond op zijn land in de Rio Grande do Sul. "Ik ben arts en 21 jaar geleden hadden we een jaarlijkse reünie van de vriendengroep van artsen." Hij vertelt over deze reünie, waar de artsen vier

dagen bijpraten en paardrijden. Het verhaal ging van mond tot mond en al gauw toonden vrienden van vrienden en diens vrienden belangstelling om bij Ricardo te komen paardrijden. Dit leidde tot de bouw van een ruim, authentiek gastenverblijf van waaruit wij tijdens deze week dagelijks verrassende tochten te paard maken.

ZORRO

Een witte hengst hinnikt luid als wij het erf verlaten om een mooie rit te paard te maken. Zorro, de donkerbruine Lusitano waarop ik rijd, stapt rustig langs de druktemaker in de wei. Ricardo en zijn dochter Isabella zwaaien ons uit. Wij rijden achter de gids aan en de oortjes van Zorro gaan naar voren als wij later in galop door het veld gaan. Zorro wil sneller, enthousiast zet hij er een tandje bij. We galopperen over een mooi, zacht zandpad. Anne zegt later dat ze onderweg een uiltje op een paal heeft gespot. De Française en haar man Phi-

lippe houden van de natuur en weten opvallend veel van vogels.

Deze eerste dag rond het Lagoa dos Patos begint in de weidse velden, waar we rustig stappen. Bij het grote meer rijden we in een rij achter elkaar om op een open plek de vogels die zich hebben verzameld, te bekijken. Daarna vervolgen wij onze route naar een uitgestrekt, zanderig gebied dat ons naar de kustlijn leidt. Er staat een stevige, maar niet koude wind langs het strand. De golven van de Atlantische Oceaan zijn spectaculair. De paarden houden het hoofd koel. In een beheerst tempo rijden wij langs de woeste golven van de oceaan. Meeuwen met rode snavels vliegen, bijna agressief, vlak over onze hoofden. Philippe verklaart dat deze vogels net als Kieviten, hun eieren op de grond leggen en deze willen beschermen.

BAMBOE

De gids, Valderes Antonio dos Santos, leidt ons naar de duinen, waar we weer landinwaarts trekken. Na hoge

bamboebosjes te zijn gepasseerd, komen we via het slingerpad van zand langs een huisje van hout met een gezellig erf waar kippen vrij rondlopen; een hek en struiken markeren het erf. Door een klein stukje regenwoud rijden we via de velden naar ons verblijf, waar een perfect bereide barbecue op ons wacht. "Neem een stukje lamsvlees, het is echt lekker. Het is onze specialiteit" overtuigt Ricardo mij. Hoewel ik niet van lamsvlees houd, proef ik een klein stukje. En toegegeven: hier hebben ze het zo bereid dat ik het lekker vind. 's Middags ontvouwen de moerassen en de meren zich tijdens de rit voor onze ogen. We rijden ook door uitgestrekte velden met felgekleurde bloemetjes en in kleine stukjes regenwoud. We verwonderen ons over de pracht van de flora in dit Nationaal Park.

DE TWEEDE DAG

De volgende dag begint met een spetterende galop door het Lagoa dos Peixes. Zo, wij zijn weer wakker.

EROPUIT!

Wil jij ook zo'n gave reis boeken? Trailfinders Ruitervakanties is al bijna dertig jaar dé specialist voor paardrijvakanties waar ook ter wereld. Het bedrijf biedt maar liefst 350 reizen aan in 52 bestemmingen! Neem voor informatie contact op via: 043-3253466 of kijk op www.horseholiday.com.

De Lusitano's zijn moedig, snel en geduldig van karakter. De paarden staan het hele jaar buiten in de wei, waardoor ze rustig en vertrouwd zijn met elkaar. Simpel gezegd: dit zijn blije paarden. Tijdens de buitenritten voelt dat heel aangenaam.

Na onze vrolijke galop dwars door het water, belanden we in een compleet ander landschap. We stappen door een hagelwit duinenlandschap. Het lijkt wel alsof we in de Sahara zijn. Wanneer we de hoge duinen uit rijden, stijgen we even af voor de lunch op het strand. We pakken ons meegebrachte eten uit de zadeltassen en zoeken een leuke plek op langs de vloedlijn.

DE GIDS

Gids Valderes blijft altijd bij de paarden als wij afstijgen voor een korte pauze of de langere lunchpauze. Hij is een paardenman in hart en nieren. Hij is lang, zijn bewegingen zijn rustig en hij heeft een zachte stem. Valderes kent de omgeving als zijn broekzak; hij is er geboren en getogen. Paarden betekenen de wereld voor hem. Sinds zijn derde rijdt hij al, zegt hij. En toen hij als schooljongen thuis kwam, was hij altijd samen met de paarden. "Mijn ouders hadden geen tijd voor mij. De

paarden hebben mij veel geleerd" laat hij weten. "Hun eerlijkheid trekt mij aan."

Terug op de paardenrug rijden we langs de plek waar zee en lagune in elkaar overvloeien. Kleine, houten visershuisjes staan op de oever. Ze worden alleen in het visseizoen bewoond.

VRIJE PAARDEN

Tijdens onze ritten ontmoeten we een aantal kuddepaarden in de vrije natuur. Zorro kijkt belangstellend naar zijn vrijgevochten soortgenoten. De hengst van de vrije kudde houdt zijn groep zorgvuldig bij elkaar. Hij loopt zo om zijn groep heen dat geen van onze paarden er bij zou kunnen, als ze dat zouden willen. Op een ander veld staat vee van Ricardo dat hoognodig naar andere grond moet worden verplaatst. Wij mogen mee veedrijven. Valderes zet zijn paard af en toe in de hoogste versnelling om vee dat het idee heeft weg te lopen, snel terug te drijven naar de kudde. Samen steken we het brede water over naar de overkant. Het is verrassend gezellig om met het vee op pad te zijn. Zorro voelt zich ook duidelijk in zijn element. Eenmaal aan de overkant, gaat de kudde zijn eigen weg. Wij rijden over een kronkelig zandpad met bamboe en cactussen aan weerszijden door het Nationaal Park naar een duintopje dat zicht biedt op de reusachtige, woestijnachtige duinen in de verte. Hierna stijgen wij af, de paarden hebben vrij.

CRAVO

Omdat Zorro en zijn teamgenoten een dagje vrij zijn, rijd ik de volgende dag op Cravo, een vosje. Zijn naam betekent kruidnagel. Cravo zit gemakkelijk in de draf en galoppeert lichter. De vos is bijzonder attent en mee-

gaand. Hij reageert direct op de hulpen. Samen maken we een lange galoppade langs de oceaan en ik voel me als een vogel zo vrij. Via de duinen stappen we richting het bos en wie staat daar op ons te wachten? Het is de BBQ-kok, die twee dagen eerder de heerlijkste vleesgerechten bereidde. Hij heeft deze keer in het bos op

Zorro aan de hand aangedraafd. Achter welke boom mijn paard zich had verstopt, weet ik niet. Of hij blij was te worden gevonden, heb ik hem niet gevraagd. Ik ben in elk geval heel blij hem weer te zien. De velden en het water roepen en met al wat meer gemak rijden we door water waarbij ik opnieuw mijn knieën optrek. We galopperen

‘Ik trek mijn knieën zo hoog mogelijk op in poging om droge voeten te behouden’

vakkundige wijze een barbecue voor ons klaargezet. Een aantal collega's helpen met het uitklappen van stoeltjes en het ronddelen van brood en drinken. We worden behoorlijk in de watten gelegd.

WATER

Valderes neemt ons na de lunch mee naar een moerasachtig gebied. Cravo loopt tot zijn borst in het water. Ik trek mijn knieën zo hoog mogelijk op in een poging droge voeten te behouden. Dat lukt aardig. Bij de boerderij van Ricardo's broer worden de paarden afgezaald. Wij gaan in de auto terug naar ons verblijf en tijdens de autorit merk ik pas hoe ver we hebben gereden. Ruim dertig kilometer! Daarom zijn deze paarden de volgende dag vrij.

Woensdagochtend is vrij te besteden. Met de Fransen bezoek ik het strand om vogels te spotten. Valderes zadelt de paarden voor de middagrit. Alle paarden zijn verzameld, maar ik mis Zorro. Waar houdt mijn held zich schuil? Valderes heeft een vermoeden. Hij rijdt naar het verderop gelegen bos. En ja, na een tijdje komt hij met

over het strand langs het meer en we maken een prachtige zonsondergang mee. Zorro was weer super. De volgende morgen mag ik voor de laatste keer met mijn held naar het strand en het bos in. We galopperen gemakkelijk en snel en dan moet ik afscheid van hem nemen.

DROOMTRIP

Mijn allerlaatste rit te paard beleef ik met Cravo. De vriendelijke vos draagt mij door het water naar de hoogste duintop aan de overkant. Maar wat is er in de afgelopen dagen gebeurd? Het water staat hier vele malen hoger. Ondanks mijn tot onder mijn kin opgetrokken knieën, houd ik nu geen droge voeten. Dit landschap blijkt voortdurend te veranderen. Waar de ene week nog koeien grazen, staat de andere week een laag water. Dat is hier heel normaal, legt de gids uit. In een rustig en regelmatig tempo loopt Cravo door en ik kijk over een immens, schitterend, vloeibaar oppervlak richting de oceaan. Wat een eindeloos uitzicht! Hier, aan de zuidkust van Brazilië in de Rio Grande do Sul, maak je echt een droomtrip te paard. 🐎

